

*У злидаря всі дні тяжкі;
батьоре серце має вічне свято.*

Проповістку 15:15

ПОЛЕ, ВСІЯНЕ ГРАБЛЯМИ

Ми живемо у світі протиставлень. Є люди бідні й багаті, скупі й щедрі, ліниві й працьовиті. Отже, якщо є мудрі, то є і немудрі.

Як же нам розрізнити ці поняття? Все просто: у немудрого – купа проблем, створених ним самим, а мудрий процвітає.

Робити щоразу немудрий вибір або зайві рухи – це паттерн, яким послуговується людська психіка.

Тому деякі люди біжать по полю, всіяному граблями. Вони опанували зайві рухи: навчилися закривати руками чоло, знайшли рецепт мазі, що загоює синці. Однак їм навіть на гадку не спадає, що можна було взагалі не заходити на те поле.

Ось приклад зі сфери фінансів. “Хронічні боржники” замість того, щоб сконцентруватися на роботі, за яку вони отримують кошти і зможуть розрахуватися, опанували мистецтво уникати зустрічі з тими, у кого позичили. Або шукають, у кого б то ще позичити, щоб перекрити попередній борг.

Чи ти заплутуєшся ще більше, чи виплутуєшся – однаково витрачаєш енергію. Який сенс у безглузких рухах?

Деякі люди навчилися ефективно вирішувати
непотрібні питання.

Тому вони бігають по колу власного нещастя.

Хіба це не через відсутність мудрости?

На перший погляд, є актуальніші й практичніші теми, яким варто присвячувати книжки. Наприклад, фінансова грамотність, емоційний інтелект або психологія стосунків. А книжка про мудрість хіба не буде безперервним переливанням води і кружлянням вигадливих метафоричних думок на одному місці?

Е ні... Ця книжка – навіть не протокол засідання софістів (давньогрецькі мудреці V-IV ст. до н. е., які були мандрівними експертами з різних предметів). Як на мене, мудрість – це вміння застосувати теорію на практиці, привести в рух механізми, що дадуть найліпший результат.

І якщо вона в людині є, то стає основою вдачі, слів і вчинків, формує щасливу долю.

Ті, хто вміють зазирнути глибше, відразу бачать зв'язок мудрости з усіма сферами життя. Вміння мудро мислити працює на успіх людини. Мудрість захищає людину від лиха, бо вдається до тонкощів і допомагає, наприклад, розгледіти зло, яке маскується під добро. А це важливо.

“Якщо не виправиш зло, то воно подвоїться”, – говорили в Давньому Єгипті.

“Чесноти праведного роблять шлях його прямим, а злий впаде, своїм же злом підтятий”, – написано в Приповістках.

Чи називали ви коли-небудь когось зі своїх знайомих мудрими?

Б'юся об заклад, це не ті люди, які вміють гарно говорити, але в житті у них – безлад. Радше, ви згадаєте тих, котрі розвиваються, мають плани, міцні сім'ї, діти яких гарно виховані.

Вони добрі господарі своїх охайних і чистих осель. І, напевне, центральною ознакою буде їхня духовність.

Мудрі люди – бажані гості. Багато людей мають за честь запросити їх до себе або завітати до них. Чому? Тому що біля них і самі ще більше наближаються до мудрости, яка є чеснотою. Причому все це відбувається підсвідомо.

Слабкі тягнуться до успішних, а сильні схиляються перед мудрими.

І немає великого значення, чи є в них вища освіта і чи прочитали вони філософські праці Григорія Сковороди. Мудрі люди мають власну філософію, що робить їх умиротвореними. Вони володіють унікальною рисою – практичним умінням застосовувати свій розум.

А тим, хто вважає себе мудрими, але їхнє життя свідчить про протилежне, варто почути вислів давніх китайців: “Викинь свою мудрість, якщо вона не розв'язує твої проблеми”.

Іноді я дивилася на мудрих людей і розуміла, що між мною і ними прірва. Це втискало мою душу нижче плінтуса.

Нам треба пам'ятати, що мудрість – річ набута. Ті, хто сьогодні мудрий, такими не народилися. Вони також робили помилки, але щоразу вставали. Відтак їхній досвід переріс у мудрість.

Тому хочу підбадьорити всіх, хто вперше задумався: чи не стати мені мудрим? Знайте: я також у тому списку.

Мудрість повертається обличчям до тих, хто її шукає.

Навіть якщо вам хтось сто разів казав, що ви немудрі, не приймайте цю брехню. Немудра людина ніколи б не придбала книжку, яку ви тримаєте в руках. Існує закон притягання. Якщо ви зараз читаете ці рядки, то ваша душа готова зростати, бо притягує до себе саме таку інформацію.

Існує жарт, що єдиною ознакою мудрости деяких людей є їхні зуби мудрости. А ви ніколи не задумувалися, чому ті зуби виростають окремо від інших, у дорослому віці? Може, це і є натяк на те, що й мудрість приходить із тими зубами?

Цей розділ я додала вже після написання книжки. Просто хочу поділитися з вами радістю. Як виявилось, матеріал, викладений у цьому виданні, змінив і моє життя. Коли закінчила писати текст, побачила його вплив і на себе. Я ніби нагадала собі все те, що давно знаю, і воно в мені ожило. Запрацювало. Бо що з тих теоретичних знань? Вони, мов заржавіле колесо млина, яке більше не крутиться. А якщо силоміць крутнеш ним, то протічна вода далі крутитиме його сама.

Так от, вірю, що прочитавши цю книжку, всі ми зможемо запустити в дію маховик. Ви переконаєтеся, що поки дійдете до останньої сторінки, пересієте власну поведінку крізь сито духовної мудрости. Й надалі діятимете поміркованіше.

Наша нація перебуває зараз у такому потрясінні, що лише духовна мудрість зможе врятувати душевний спокій людей.

Воїнові, який повернеться з війни, буде потрібна уже не просто розумна, а мудра дружина. Адже хто допомагатиме йому з психологічною реабілітацією? Саме мудра жінка зможе допомогти подолати спогади і повторні переживання минулого, шок і стрес.

Внутрішнього спокою мудрої мами вкрай потребуватимуть діти, які засинали і прокидалися під звук сирен.

Чоловіки так само мають бути мудрими, щоб подолати власні психотравми і продовжувати всебічно піклуватися про свою сім'ю у мирний час.

МОРАЛЬНЕ ПРАВО

Щоб написати книжку про мудрість, якийсь час я шукала моральне право на це. А потім зрозуміла, що ніколи не стану досконало мудрою, щоб видихнути і сказати: все, я готова!

Річ у тім, що тут працюють інші критерії. Я поглянула критично на себе колишню. Від озлобленої дівчинки я пройшла багато етапів розвитку і стала жінкою, яка констатує своє щастя. Будучи раніше гнівливою, емоційною і запальною, я навчилася мовчки спостерігати за людьми, не лізти з порадами. Мені подобається мій результат.

Я не порівнюю себе з іншими людьми. У них було інше дитинство, інший тип темпераменту, зрештою, інші гени.

Я порівнюю СЕБЕ З СОБОЮ, і саме це дало мені моральне право писати книжку про мудрість.

Важливо, чи стали ми глибші, добріші, ніж були рік тому. Важливо, чи стали ми ліпшою версією себе.

ПОСУДИНИ

Моя бабуся була мудра. Не маючи “жодної кляси”, вона демонструвала підприємницький хист.

Коли падав дощ, вона виносила посудини, щоб набралася води. Криниця була далеко, носити важко. Для того щоб помити підлогу, дощівка була – саме те...

Отака невигадлива, проста і побутова, як вода з неба, мудрість мені підходить. Така, якою можна скористатися в стосунках із собою та людьми. Вона також тече з неба. Підставляймо посудини!

Кожен із нас вирішує, що робити: хтось може дивитися через фіранку на пізній дощ і боятися під ним змокнути. А хтось набирає дощівку. А буває так, що дощ не рясний. Тоді біжи туди (наприклад, на куті даху або під ринвою), де вода тече струменем, і мерщій підставляй посудину.

Мудрість тече з неба.
Головне – підставити під неї посудину серця.
